

CHUA DÚT HƯƠNG THỀ

VIII Rồng Nam phun bạc

(Tiếp theo)

Bà chủ ruộng nghe rõ quên nói có trên như vậy, thát muôn mảng ngay vào mặt, nhưng đương phải dâng lòng, tài dâng thấy có Huê trả lời một cách hăng hái rằng:

Thưa bà lớn, tài tưởng cũng chẳng bài gì. Nếu như cha mẹ tôi đánh, thi tôi cõng, voi lồng mà tuân theo. Tưởng vậy

khỏi tốn tiền mua phẩn, mua

son cho rẽ và cõng khỏi sáp bún

sai trai này nǎm bảy trăm, sai

mặt: bài ngón, tiền đâu mà chịu.

Thương hại cho thày giáo

Thành, rồi hứa đó sao không dâng đầu là thoả ngoài buối buối, dưới gốc cây quít đường! Nay có dò mà nghe dâng mấy lời có Huê vừa nói, chắc hả hơi biết mấy. Nhưng nghe rồi, chàng vợ chồng ông quản ra và, thi phái đi theo ngay, chờ ở nõn lại chờ nõn, thi sẽ thêm kẽm chát nõn.

Ôi thôi, rõ Huê nói chưa dứt lời, vợ chồng ông Nguyễn-quang Lâu, không kịp bưng nén nõn tõi, à trả lời, chờ nó

miệng oun, thi có quản đã đứng

có ý gì đâu, mà An hiếp nó

dạy lên tay, múa ngón, xia lầm vây.

thuốc sống lia lịa mà nói:

Thôi và, dì vè ông! dèng ngồi nõn, rồi người ta lại biến con gái người ta mang minh them xéo.

Nói rồi xách khăn choan và không thèm chào hỏi ai hết. Ông quản cũng nhẹ nhàng di theo, chẳng nói một tiếng.

Không vè, ông chủ ruộng ngồi lát đầu, tuy là lo chuyện vè sau, nhưng vì ánh cung con, nên nghĩ thầm trong bụng: Con nhỏ này sin không ai ăn qua nó được.

Còn bà vợ, thi hứ hé môi hời rởi xay lại cõi mặt con mà thui nõn:

Huê, ai cho phép mấy nõn đèn chuyện thày giáo Thành? Bồ điện! Bồ không! nhà tau nh' vậy mà gá con gái cho con một người thi dien cõi cách hay sao? Là hứa mấy con nõn cái dóng không

nhất thời tao nhứt định không

chú da.

= Thôi cái gì mà rầy con

người ta dò thõ, ông chủ ruộng

nói. Tại có quản hỏi xõ xiển,

dã nói dã anh chờ kh' có

đại bạo? M' cha mẹ mình là

người biết da, chờ phái thấy

quao mà chờ, thấy quyền thê

chí ngoài, không sót một món

mùa vào, thi chí cho khôi vụ nõn rồi bùi và nhà sau mà roi bộ còn gọi làm.

Cô khõe có Huê, thật trong lòng vè như lời cha mới nói. Tức m' s' lõi cho bộ ghét chó nào có so giờ nghỉ đến chayen chí da.

Tứa quá nói khõe. Ông chủ ruộng dì lại nõn đầu con mà đõi:

- Con, em con vi giàn rõ quan nõn nõn. Phận làm con d'ng có òn cha mẹ mà không nõn.

- Cô Huê dạ, rồi cũng dì vè trong phòng, nằm khõe.

Nhỉ lại c' thâu con gái, thiệt lâm chuan khõ lồng. Nhò thi thui, ch'ò v'ura lõn lõn, thi

dã lại thấy c' những chuyện khõn ngo nõn làm cho bộ rõ!

Vậy mà sa' m'ys' ch' lõn

trong truòng nhất là m'ot

ít có giào, m'ot k'hi thieu

c'p' m'ot' g'oi, may ch' coussins

dã nói dã anh chờ kh' có

đại bạo? M' cha mẹ mình là

người biết da, chờ phái thấy

quao mà chờ, thấy quyền thê

chí ngoài, không sót một món

dõ, không có mảnh giấy nào mà minh đây. Dù lại làm cách mạng làm giặc chờ gi? Trù làm giặc chờ gi?

Tuật ngữ tình dời mà c'ao

ngán. Thủ so oán ch'è, k'c'ng

thường le. Song xưa nay m'nh

chưa t'k' thấy ai làm chuyện

nhân tiền. như vậy. H'ng

chi' oán, thi cũng phải trả

m'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'

d'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'

ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'ng'

